

Sygn. akt IVU 575/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 stycznia 2013r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSR Grażyna Szlufik

Protokolant: Agnieszka Kohyt

po rozpoznaniu w dniu 23 stycznia 2013r. w. Wrocławiu

odwołania M. C.

od orzeczenia Wojewódzkiego Zespołu do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w Województwie (...)w. W.

z dnia 8 sierpnia 2012r. Nr (...). (...)

w sprawie M. C.

przeciwko Wojewódzkiemu Zespołowi do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w Województwie (...)w. W.

o ustalenie

oddala odwołanie.

UZASADNIENIE

Wnioskodawczyni M. C. wniosła odwołanie od orzeczenia strony pozwanej z dnia 08 sierpnia 2012 r. podnosząc, że nie zgadza się z tym orzeczeniem.

Wnioskodawczyni podniosła, że odmowa przyznania jej znacznego stopnia niepełnosprawności jest dla niej niezrozumiała ponieważ przedłożyła dokumentację lekarską, z której wynika, że nie może podjąć jakiegokolwiek pracy. Ponadto podała, że ukończyła 55 lat i ma przepracowane ponad 20 lat pracy.

Strona pozwana Wojewódzki Zespół do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w Województwie (...)w. W.w odpowiedzi na odwołanie wniosła o jego oddalenie.

Wskazała, że nie znalazła podstaw do zastosowania przepisów art. 6c ust. 8 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych /tekst jednolity: Dz. U. z 2011 r. Nr 127 poz. 721/, w związku z czym podtrzymuje wydane orzeczenie.

Strona pozwana podniosła, że w jej ocenie stopień naruszenia sprawności organizmu wnioskodawczyni w świetle norm prawnych ustawy o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych, jak również przepisów rozporządzenia Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 15 lipca 2003 r. w sprawie orzekania o niepełnosprawności i stopniu niepełnosprawności /Dz. U. Nr 139 poz. 1328/, nie daje podstaw do zaliczenia jej do osób o znacznym stopniu niepełnosprawności.

Strona pozwana podniosła, że w myśl definicji ustawowej dla ustalenia niepełnosprawności w stopniu znacznym konieczne jest stwierdzenie u danej osoby naruszenia sprawności organizmu, niezdolności do pracy lub zdolności do

pracy jedynie w warunkach pracy chronionej oraz konieczności sprawowania stałej lub długotrwałej opieki i pomocy w związku z niezdolnością do samodzielnej egzystencji. Wskazane przesłanki wystąpić muszą łącznie.

Ponadto strona pozwana wskazała, że o niezdolności do samodzielnej egzystencji mówimy wyłącznie w sytuacji, gdy brak możliwości zaspokajania podstawowych potrzeb życiowych bez pomocy innych osób. W ocenie strony pozwanej nie zachodzi niezdolność do samodzielnej egzystencji w rozpatrywanej sprawie.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Orzeczeniem z dnia 09 maja 2012 r. (...)ds. Orzekania o Niepełnosprawności w. W., po rozpatrzeniu wniosku z dnia 29 marca 2012 r., zaliczył wnioskodawczynię do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności; symbol przyczyny niepełnosprawności O8-T; orzeczenie wydano do dnia 31 maja 2015 r.; nie można ustalić od kiedy istnieje niepełnosprawność, ustalony stopień niepełnosprawności datuje się od marca 2012 r.

Ponadto w części dotyczącej wskazań podano, że w stosunku do wnioskodawczyni w zakresie odpowiedniego zatrudnienia – wskazana jest praca w warunkach chronionych /punkt 1/; wymaga ona szkolenia, w tym specjalistycznego – wg potrzeb /punkt 2/, wymaga konieczności zaopatrzenia w przedmioty ortopedyczne, środki pomocnicze oraz pomoce techniczne, ułatwiające funkcjonowanie danej osoby – wg wskazań medycznych /punkt 5/ oraz wskazane jest korzystanie przez nią z systemu środowiskowego wsparcia w samodzielnej egzystencji, przez co rozumie się korzystanie z usług socjalnych, opiekuńczych, terapeutycznych i rehabilitacyjnych świadczonych przez sieć instytucji pomocy społecznej, organizacje pozarządowe oraz inne placówki /punkt 6/.

Wnioskodawczyni wniosła odwołanie od powyższego orzeczenia, domagając się ponownego rozpoznania jej sprawy.

Orzeczeniem z dnia 08 sierpnia 2012 r. Wojewódzki Zespół do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w Województwie (...)w. W.po rozpoznaniu odwołania utrzymał w mocy zaskarżone orzeczenie.

Dowód: - dokumentacja w aktach (...);

- odpis dokumentacji medycznej k. 3 do 5.

Biegły sądowy z zakresu onkologii rozpoznał u wnioskodawczyni guza nowotworowego głowy i trzonu trzustki, nie kwalifikującego się do leczenia operacyjnego.

Po zapoznaniu się z aktami sprawy i z dokumentacją lekarską zawartą w aktach oraz po przeprowadzeniu badania podmiotowego i przedmiotowego, biegły stwierdził, że z onkologicznego punktu widzenia wnioskodawczyni może być zaliczona do umiarkowanego stopienia niepełnosprawności do dnia 31 maja 2015 r.

Biegły podał, że biorąc pod uwagę wyniki badań dodatkowych, a zwłaszcza stan ogólny i miejscowy wnioskodawczyni, należy przyjąć, że nie wymaga ona stałej lub długotrwałej pomocy i opieki drugiej osoby przy zaspokajaniu podstawowych potrzeb życiowych. Jest ona zdolna do samodzielnej egzystencji.

Biegły nadto podał, że wnioskodawczyni wymaga okresowej krótkotrwałej pomocy przy niektórych czynnościach np. kąpieli, robieniu zakupów i wymagających większego wysiłku fizycznego.

Dowód: - opinia biegłego sądowego z zakresu onkologii dr n. med. Z. O. k. 10;

- odpis dokumentacji medycznej k. 11, 12.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie wnioskodawczyni nie zasługiwało na uwzględnienie.

Wnioskodawczyni kwestionowała orzeczenie strony pozwanej z dnia 08 sierpnia 2012r. twierdząc, że występujące u niej schorzenie uzasadnia ustalenie wyższego stopnia niepełnosprawności.

W świetle art. 3 ust 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 roku o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudniania osób niepełnosprawnych (tekst jednolity: Dz. U. z 2011 r. Nr 127 poz. 721) istnieją trzy stopnie niepełnosprawności:

- 1)znaczny;
- 2)umiarkowany;
- 3)lekki.

Zgodnie z brzmieniem art. 4 ust. 1 przedmiotowej ustawy do znacznego stopnia niepełnosprawności zalicza się osobę z naruszoną sprawnością organizmu, niezdolną do pracy albo zdolną do pracy jedynie w warunkach pracy chronionej i wymagającą, w celu pełnienia ról społecznych, stałej lub długotrwałej opieki i pomocy innych osób w związku z niezdolnością do samodzielnej egzystencji. Do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności zalicza się osobę z naruszoną sprawnością organizmu, niezdolną do pracy albo zdolną do pracy jedynie w warunkach pracy chronionej lub wymagającą czasowej albo częściowej pomocy innych osób w celu pełnienia ról społecznych (ust 2). Do lekkiego stopnia niepełnosprawności zalicza się osobę o naruszonej sprawności organizmu, powodującej w sposób istotny obniżenie zdolności do wykonywania pracy, w porównaniu do zdolności, jaką wykazuje osoba o podobnych kwalifikacjach zawodowych z pełną sprawnością psychiczną i fizyczną, lub mająca ograniczenia w pełnieniu ról społecznych dające się kompensować przy pomocy wyposażenia w przedmioty ortopedyczne, środki pomocnicze lub środki techniczne (ust 3).

Stwierdzenie okoliczności istotnych dla rozpoznania niniejszej sprawy wymagało wiadomości specjalnych i musiało znaleźć oparcie w dowodzie z opinii biegłego. Pełne wyjaśnienie spornych okoliczności wymagało bowiem wiadomości specjalnych, jakimi Sąd nie dysponował.

Z opinii powołanego biegłego sądowego z zakresu onkologii wynika, że stopień naruszenia sprawności organizmu uzasadnia zaliczenie jej do osób o umiarkowanym, a nie znacznym stopniu niepełnosprawności.

Biegły rozpoznał u wnioskodawczyni guza nowotworowego głowy i trzonu trzustki, nie kwalifikującego się do leczenia operacyjnego.

Po zapoznaniu się z aktami sprawy i z dokumentacją lekarską zawartą w aktach oraz po przeprowadzeniu badania podmiotowego i przedmiotowego, biegły stwierdził, że z onkologicznego punktu widzenia wnioskodawczyni może być zaliczona do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności do dnia 31 maja 2015 r.

Biegły podał, że biorąc pod uwagę wyniki badań dodatkowych, a zwłaszcza stan ogólny i miejscowy wnioskodawczyni, należy przyjąć, że nie wymaga ona stałej lub długotrwałej pomocy i opieki drugiej osoby przy zaspokajaniu podstawowych potrzeb życiowych. Jest ona zdolna do samodzielnej egzystencji.

Biegły nadto podał, że wnioskodawczyni wymaga okresowej krótkotrwałej pomocy przy niektórych czynnościach np. kąpiel, robieniu zakupów i wymagających większego wysiłku fizycznego.

Sąd podzielił w całości sporządzoną w niniejszej sprawie opinię biegłego. Jest ona w ocenie Sądu rzetelna i wyczerpująca, została sporządzona zgodnie ze wskazaniami wiedzy i doświadczenia zawodowego i daje odpowiedź na sformułowane w tezie dowodowej pytania. Zawiera aktualną ocenę stanu zdrowia wnioskodawczyni. W trakcie postępowania nie ujawniły się również żadne okoliczności mogące podważyć zaufanie do wiedzy, rzetelności lub bezstronności biegłego sądowego. Z powyższych względów Sąd uznał opinię za wiarygodny dowód w sprawie stanowiący podstawę ustaleń faktycznych.

Mając powyższe na uwadze Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalił odwołanie wnioskodawczynie nie znajdując podstaw do jego uwzględnienia.